

Ny Bokin'i Daniela - Faha-enimpolo amby zato sy fitopolo

Ang Kuta ng Kaluluwa: Pag-unawa sa Banal na Pagkaluklok at Pagbabagong-anyo sa Kontekstong Propetiko

Jeff Pippenger
2024-03-31

Ny fanalahidy ahafantarana an'i Rosia ho hery nanomboka ny ady tao Okraina tamin'ny 2014 dia ny “fortress”, izay loha, na renivohitry ny fanjakana. Ny tempolin'olombelona dia ahitana ny loha sy ny tena. Ny loha no toetra ambony kokoa, ary ny tena no toetra ambany kokoa. Ilay “seven times” izay nifarana tamin'ny 1844 dia avy eo tokony hifamatotra amin'i Jerosalema, izay lohan'i Joda. Tao amin'ny tempoly tao Jerosalema no nisy ny seza fiandrianan'ny mpanjaka, izay lohan'i Jerosalema, izay lohan'i Joda. Ny fampiraisana ny maha-Andriamanitra amin'ny maha-olombelona, maneho ny fanisiana tombo-kase ny iray hetsy sy efatra arivo amby efa-polo, dia aseho ho toy ny fandraisana ny “mind of Christ.” Ny saina no toetra ambony kokoa, ary noho izany dia izy no “head.”

Rehefa ireo izay asehon'i Daniela mahita ny fahitana vehivavy mahatonga, izay mahatonga azy hiova ho amin'ny endrik'i Kristy, dia efa nandray ny sain'i Kristy izy, Izay Adama faharoa sady ara-panahy. Amin'izay fotoana izay dia nohomboana tamin'ny hazo fijaliana ny sainy ara-bakiteny sy araka ny nofo, izay nolovainy tamin'i Adama voalohany taorian'ny fahalavoany sy namadihany ny filaharan'ny famoronana azy. Ny saina araka ny nofo, izay miady amin'ny lalàn'Andriamanitra, izay noraisiny tsy noho ny safidiny manokana tamin'ny nahaterahany, dia soloina ny sain'i Kristy, izay raisiny amin'ny safidiny manokana, ary mankatò tanteraka ny lalàn'Andriamanitra. Ny sainy vaovao sy ny sain'i Kristy dia tonga saina iray amin'izay, ary samy mitoetra miaraka eo ambonin'ny seza fiandrianana any amin'ny fitoerana any an-danitra. Misy toerana iray ao anatin'ny tempoly izay misy ny seza fiandrianan'Andriamanitra, ary ny olombelona, izay noforonina araka ny endrik'Andriamanitra, dia manana toerana voafaritra ao anatin'ny tempoly, izay natao ho an'ny fanatrehan'Andriamanitra.

Izany toerana izany dia tsy ao amin'ny toetrany ambany, izay asehon'ny fanjakana avaratra. Ao amin'ilay toerana asehon'ny fanjakana atsimo izany, dia ilay toerana nofidin'Andriamanitra hametrahany ny Anarany, dia ny toetrany. Ao Jerosalema no misy izany toerana izany; nefa amin'ny maha-renivohitr'i Joda an'i Jerosalema, Jerosalema no loha, kanefa ny lohan'ny renivohitra dia ny mpanjaka. Ary voafidy ho renivohitra Jerosalema, ary voafidy koa ho ilay toerana izay hametrahana'Andriamanitra ny tempoliny. Ary tao amin'ny tempoliny no nametrahany ny seza fiandrianany. Ny fanjakana atsimo dia maneho ny toetra ambony kokoa ao amin'ny olombelona, nefa manana efitra manokana koa ho an'ny mpanjaka izy, dia ny efitranton'ny seza fiandrianana. Sister White dia miantso izany toerana izany hoe “citadel” an'ny fanahy. Ny “citadel”, araka ny famaritana azy, dia manda fiarovana.

“Ny fo manontolo dia tsy maintsy atolotra ho an’Andriamanitra; raha tsy izany dia tsy hahavita hanana hery manamasina eo amin’ny fiainana sy ny toetra ny fahamarinan’Andriamanitra. Kanefa zava-mampalahelo ny fisian’ny maro izay milaza ny anaran’i Kristy nefa mbola tsy nanolotra ny fony taminy tamin’ny fahatsoram-po tsotra. Tsy mbola niaina ny fibebahana ateraky ny fanolorantena tanteraka amin’ny fitakian’ny finoana kristiana izy ireo, ary vokatr’izany dia tsy hita eo amin’ny fiainany ny hery manova ananan’ny fahamarinana; tsy miseho eo amin’ny fiainana sy ny toetra ny fiantraikany lalina sy mampahalefaka avy amin’ny fitiavan’i Kristy. Nefa asa lehibe tokoa no azo atao amin’ny famahanana ny ondrin’Andriamanitra raha ny mpiandry ondry mpanampy dia voahombo miaraka amin’i Kristy ka velona ho an’Andriamanitra, hiara-miasa amin’ity Lehiben’ny mpiandry ondry! Kristy dia miantso ny olona hiasa tahaka ny niasany. Ilaina ny fijoroana vavolombelona lalindalina kokoa, mahery kokoa, ary mandresy lahatra kokoa momba ny herin’ny fahamarinana, araka izay hita ao amin’ny toe-panahy araka an’Andriamanitra eo amin’ny fiainana andavanandro, eo amin’ireo izay milaza fa mino izany. Ny fitiavan’ny Mpamonjy ao amin’ny fanahy dia hitondra fiovana mazava eo amin’ny fomba iasan’ny mpiasa ho an’ny fanahin’ireo izay ho very. Rehefa manjaka ao amin’ny manda fiarovan’ny fanahy ny fahamarinana, dia apetraka eo amin’ny seza fiandrianany ao am-po Kristy, ka amin’izay ny mpiasa maha-olona dia afaka milaza hoe: ‘Voahombo miaraka amin’i Kristy aho; nefa velona ihany; kanefa tsy izaho intsony, fa Kristy no velona ato anatiko; ary ny fiainana izay velomiko ankehitriny ao amin’ny nofo dia velomiko amin’ny finoana ny Zanak’Andriamanitra, izay tia ahy ka nanolotra ny tenany hamonjy ahy.’” Review and Herald, October 9, 1894.

Ny “fiarovan’ny fanahy” no toerana “anapetrahan’i Kristy eo ambonin’ny seza fiandrianana.” Ny fampipetrahana an’i Kristy eo ambonin’ny seza fiandrianana dia tanteraka rehefa voahombo amin’ny hazo fijaliana ny nofo, ary ny nofo, araka ny famaritan’i Paoly azy, dia ny toetra ambany, ary izy no fanjakana avaratra. Izany no antony nahatongavan’ny faminanian’ny fanjakana avaratra hatramin’ny 1798 ihany. Ny toetra ambany dia tsy azo atambatra amin’ny maha-Andriamanitra; tsy maintsy ovana indray mipi-maso izy amin’ny fiavian’i Kristy fanindroany. Ny fanjakana atsimo kosa, izay nahitana ny “loha,” dia i Jerosalema, ary ny “loha,” dia ny fitoerana masina, dia nahatratra hatramin’ny 1844, satria nisolo tena ny toetra ambony izay afaka nifidy ny hanombo ny nofo tamin’ny hazo fijaliana sy hiditra amin’ny finoana ao amin’ny fiarovan’ny Toerana Masina Indrindra, ka hipetraka eo ambonin’ny seza fiandrianana miaraka amin’i Kristy. Ny toerana anatanterahana izany firaisana izany sy izany fampipetrahana eo ambonin’ny seza fiandrianana izany dia ao amin’ny fiarovan’ny tempolin’olombelona. Ny andininy faha-folo amin’ny toko fahiraika ambin’ny folo dia mamaritra ny loha ho fiarovana mafy; kanefa izany fahamarinana izany dia miorina ihany amin’ny fijoroana vavolombelon’i Isaia, izay mitaky mba ho takarina amin’ny fampiharana ivelany sy anatin’ny fahamarinana mikasika ny fiarovana mafy (fiarovana anatin’ny).

Ny tenin’Andriamanitra no tokony ho sakafontsika ara-panahy. “Izaho no mofon’aina,” hoy Kristy; “izay manatona Ahy tsy mba ho noana intsony; ary izay mino Ahy tsy mba hangetaheta intsony.” Izao tontolo izao dia levona noho ny tsy fahampian’ny fahamarinana madio, tsy misy fangarony. Kristy no fahamarinana. Fahamarinana ny teniny, ary manana heviny lalindalina kokoa noho izay hita etỳ ivelany izy ireny, ary manana lanja mihoatra noho ny bika

aman'endriny tsotra tsy mihambo. Ny saina velomin'ny Fanahy Masina dia hahafantatra ny lanjan'ireo teny ireo. Rehefa hosorana ilay ody maso masina ny masontsika, dia ho afaka hahita ireo vatosoa sarobidin'ny fahamarinana isika, na dia mety ho voalevina eo ambanin'ny ety ivelany aza izy ireny.

“Ny fahamarinana dia saro-pady, voadio, avo lenta. Rehefa mamolavola ny toetra izy, dia mitombo eo ambanin'ny heriny avy amin'Andriamanitra ny fanahy. Isan'andro dia tokony horaisina ao am-po ny fahamarinana. Toy izany no ihinantsika ny tenin'i Kristy, izay ambarany fa fanahy sy fiainana. Ny fanekena ny fahamarinana dia hahatonga izay rehetra mandray azy ho zanak'Andriamanitra, mpandova ny lanitra. Ny fahamarinana izay ankamamiana ao am-po dia tsy taratasy mangatsiaka sy maty, fa hery velona.”

“Ny fahamarinana dia masina, avy amin'Andriamanitra. Izy no mahery sy mahomby kokoa noho ny zavatra hafa rehetra amin'ny fanefena toetra hitovy amin'i Kristy. Ao aminy no misy ny hafenoan'ny fifaliana. Raha kolokoloina ao am-po izy, dia ny fitiavan'i Kristy no alaina ho ambony noho ny fitiavana olombelona rehetra. Izany no Kristianisma. Izany no fitiavan'Andriamanitra ao amin'ny fanahy. Amin'izany fomba izany dia ny fahamarinana madio, tsy misy fangarony, no mitoetra ao amin'ny manda fiarovan'ny maha-olona. Tanteraka ny teny hoe: ‘Ary homeko fo vaovao ianareo, ary fanahy vaovao no hataoko ao anatinareo.’ Misy fahamboniana eo amin'ny fiainan'izay velona sy miasa eo ambanin'ny herin'ny fahamarinana mamelombelona.” Review and Herald, February 14, 1899.

Io fahitana momba ny tantara ara-paminaniana ao amin'ny Daniela toko fahiraika ambin'ny folo dia manomboka rehefa ny andininy faha-roa sy ny filoha fahenina, izay manan-karena indrindra, no mifanaraka amin'ilay loha, dia i Rosia, ao amin'ny andininy faha-iraika ambin'ny folo ka hatramin'ny faha-dimy ambin'ny folo. Ao amin'izany tantara izany, ny filoha fahenina dia ho tonga ilay fahavalo, izay avy amin'ny fito, ary izy no hanjaka rehefa mivondrona ny fiangonana sy ny fanjakana any Etazonia, ka manatanteraka ny fijangajangana tsy masina ataony ao amin'ny andininy faha-enina ambin'ny folo, amin'ilay lalan'ny Alahady ho avy tsy ho ela.

Ny saina izay hatsangana amin'izany fotoana izany dia ho diso fanantenana ary ho faty mandritra ny telo andro sy tapany, izay ao amin'i Daniela toko faha-10 dia iray amby roapolo andro. Amin'ny fiafaran'ireo iray amby roapolo andro fisaonana nataon'i Daniela, izay fiafaran'ireo telo andro sy tapany nametrahan'ny fahafatesana teny an-dalambe ny vavolombelona roa, dia ireo izay ao amin'ny lohasahan'i Ezekiela, izay taolana maina maty—dia misy hafatra ara-paminaniana izay mamerina ny maty ho velona. Io fizotry ny zavatra io ao amin'ny Daniela toko faha-10 dia aseho amin'ny dingana telo.

Ary tamin'ny andro fahefatra amby roa-polo tamin'ny volana voalohany, raha teo amoron'ny ony lehibe aho, dia ny Hiddekel; dia nanopy ny masoko aho ka nijery, ary, indro, nisy lehilahy iray nitafy rongony fotsy madinika, ary ny andilany nofeheziny ny volamena tsara avy any Uphaza; ny tenany koa dia tahaka ny berila, ary ny tavany tahaka ny fisehon'ny helatra, ary ny masonry tahaka ny fanilon'afo, ary ny sandriny sy ny tongony tahaka ny famirapiratan'ny varahina voadio, ary ny feon'ny teniny tahaka ny feon'ny vahoaka betsaka. Ary izaho Daniela irery no nahita ny fahitana; fa ny olona izay teo amiko tsy nahita ny fahitana; nefa nangovitra

mafy izy ka nandositra niery. Dia izaho irery no sisa, ka nahita izany fahitana lehibe izany, ary tsy nisy hery sisa tavela tamiko; fa ny hatsarako niova ho fahalòvana tao anatiko, ary tsy nahatana hery aho. Nefa reko ny feon'ny teniny; ary raha vao reko ny feon'ny teniny, dia sondrian-tory lalina niankohoka tamin'ny tavako aho, ny tavako nitodika tamin'ny tany. Ary, indro, nisy tanana nikasika ahy, ka nanarina ahy teo ambony lohaliko sy teo ambonin'ny felatanako. Dia hoy izy tamiko: Ry Daniela, lehilahy tena malala, fantaro ny teny izay lazaiko aminao, ka mitsangàna mahitsy; fa irahina ho atỳ aminao aho izao. Ary raha nilaza izany teny izany tamiko izy, dia nitsangana nangovitra aho. Dia hoy koa izy tamiko: Aza matahotra, ry Daniela; fa hatramin'ny andro voalohany izay nanoloranao ny fonao hahalala sy hampietry tena eo anatrehan'Andriamanitrao, dia efa re ny teninao, ary tonga aho noho ny teninao. Fa ny andrianan'ny fanjakan'i Persia nanohitra ahy iraika amby roapolo andro; kanjo, indro, Mikaela, anankiray amin'ireo andriana lehibe, tonga hanampy ahy; ary nitoetra teo amin'ny mpanjakan'i Persia aho. Ary tonga aho izao hampahafantatra anao izay hanjo ny firenenao amin'ny andro farany; fa ny fahitana dia mbola ho amin'ny andro maro. Daniela 10:4–14.

Eo amin'ny fiasaran'ireo andro iraika amby roa-polo nisian'ny fisaonana i Daniela, rehefa nahita ny fahitan'i Kristy izy ary nandre ny tenin'i Kristy. Ny fahitana ny Teny hitan'ny maso sy tenenina avy amin'Andriamanitra dia miteraka fiasarahana ho sokajy roa, ary Daniela dia toy ny maty teo an-dalana, fa izy dia “tao anatin'ny torimasoa lalina.”

Hoy Izy tamin'izy ireo izany; ary rehefa afaka izany dia hoy Izy taminy: Matory Lazarosy sakaizantsika; fa handeha Aho hanaitra azy hiala amin'ny torimasoa. Dia hoy ny mpianany: Tompo ô, raha matory izy, dia ho tsara ihany. Nefa ny nahafatesany no nolazain'i Jesosy; fa noheverin'izy ireo ho ny fialan-tsasatra amin'ny torimasoa no nolazainy. Dia hoy Jesosy taminy mazava tsara: Maty Lazarosy. Jaona 11:11–14.

Dia i Daniela dia nokasihiny i Gabriela voalohany, izay nampahafantatra azy ny tolona ara-politika izay efa nitranga fony Daniela mbola maty (naty), ary fa izao dia hanome azy ny hevitra ny fahitana izay vao avy nanova an'i Daniela ho amin'ny endrik'i Kristy Izy. Avy eo izy dia hokasihiny ny fanindroany, dia i Kristy tenany mihitsy.

Ary rehefa nilaza tamiko izany teny izany izy, dia nitodika tamin'ny tany aho ka moana. Ary, indro, nisy iray tahaka ny endriky ny zanak'olombelona nanendry ny molotro; dia nisokatra ny vavako, ka niteny aho sady nanao tamin'ilay nitsangana teo anatrehako hoe: Tompoko ô, noho ny fahitana dia nihatra tamiko indray ny fahoriako, ka tsy nisy hery voatana tao amiko. Fa ahoana no hahafahan'ny mpanompon'ity tompoko ity hiteny amin'ity tompoko ity? fa raha ny amiko, dia niaraka tamin'izay dia tsy nisy hery tavela tao amiko, ary tsy nisy fofonaina sisa tao amiko. Daniela 10:15–17.

Izany dia mifanindran-dàlana amin'ny faminania voalohan'i Ezekiela ao amin'ny toka fahafito amby telopolo; fa amin'ireo faminania roa izay nasaina nambaran'i Ezekiela tamin'ireo taolana maty tany an-dohasaha, ny voalohany no namorona ny tenany, nefa tsy mbola nisy fofonaina tao aminy, ary tsy mbola nanana ny herin'ny tafika mahery izy ireo. Ny faminania faharoan'i Ezekiela no nahazoan'ireo tena ny fofonaina avy amin'ny rivotra efatra ka nijoroany ho tafika mahery; ary tamin'ny fikasihan'i Daniela fanindroany, “dia tsy nisy hery sisa tavela tato amiko, ary

tsy nisy fofonaina sisa tao amiko.” Avy eo dia nokasihina indray Daniela fanintelony amin’ny fitambarany, ary fanindroany kosa tamin’i Gabriela.

Dia nisy tonga indray ka nikasika ahy, dia anankiray tahaka ny endrik’olona, ary nampahery ahy izy, ka nanao hoe: Ry lehilahy malala indrindra, aza matahotra; fiadanana anie ho aminao; mahereza, eny, mahereza. Ary rehefa niteny tamiko izy, dia natanjaka aho ka nanao hoe: Aoka hiteny ny tompoko; fa efa nampahery ahy ianao. Daniela 10:18, 19.

Ny fikasihan’i Daniela fanintelony dia faminania faharoan’i Ezekiela, izay mampitsangana ny vatana amin’ny tongony ho tonga tafika lehibe mahery. Ny faminany dia alefa ho an’ny vahoaka izay manaiky fa maty izy, fa tao anatin’ny fisaonana izy, tahaka an’i Daniela.

Dia hoy Izy tamiko hoe: Maminania amin’ny rivotra, maminania, ry zanak’olona, ka lazao amin’ny rivotra hoe: Izao no lazain’i Jehovah Tompo: Avia avy amin’ny rivotra efatra, ry fofonaina, ka tsofy ireto voavono ireto mba ho velona. Dia naminany araka izay nandidiany ahy aho, ary niditra tao aminy ny fofonaina, ka velona izy, ary nitsangana tamin’ny tongony, dia tafika lehibe indrindra. Ary hoy Izy tamiko: Ry zanak’olona, ireto taolana ireto dia ny taranak’Isiraely rehetra; indro, hoy izy: Maina ny taolanay, ary levona ny fanantenany; tapaka sy tafasaraka izahay. Ezekiela 37:9–11.

Nandidy an’i Ezekiela ny Tompo mba haminany, ary lazainy amin’izy ireo fa ny vavolombelon’ny taranak’Isiraely dia izao: maty izy ireo, tsy manam-panantenana ary voakapa tsy hanana anjara intsony. Misaona izy ireo, tahaka an’i Daniela, satria diso fanantenana noho ny faminania tsy tanteraka momba ny 18 Jolay 2020, ary amin’izany toe-javatra izany no nilazana an’i Ezekiela haminany.

Koa maminania, ka lazao aminy hoe: Izao no lazain’i Jehovah Tompo: Indro, ry oloko, hovohako ny fasanareo, ka hampiakariko hiala amin’ny fasanareo ianareo, ary hoentiko ho any amin’ny tanin’ny Isiraely. Ary ho fantatrareo fa Izaho no Jehovah, raha vohavohako ny fasanareo, ry oloko, ka ampakariko hiala amin’ny fasanareo ianareo. Ary hotafiko ny Fanahiko ianareo, dia ho velona; ary hapeetrako eo amin’ny taninareo ianareo; dia ho fantatrareo fa Izaho Jehovah no niteny izany sady nahatanteraka azy, hoy Jehovah. Ezekiela 37:12–14.

Ny Tompo, izay Mikaela arkanjely, no manokatra ny fasan’izy ireo; ary ireo vavolombelona roa ao amin’ny Apokalypsy toko fahiraika ambin’ny folo, izay avy eo atsangana amin’ny maty ka omena ny Fanahy Masina ary mitsangana, tahaka ny nanomezana ny Fanahy Masina an’ireo izay mitsangana rehefa navoaka avy tao amin’ny fasan’izy ireo tao amin’ny faminania faharoan’i Ezekiela.

Ary rehefa afaka hateloana sy tapany, dia niditra tao aminy ny Fanahin’aina avy amin’Andriamanitra, ka nijoro tamin’ny tongony izy; ary tahotra lehibe no namely izay nahita azy. Apokalypsy 11:11.

Ireo vavolombelona roa ireo dia aseho ho Mosesy sy Elia, ary Mosesy koa dia natsangan’ny feon’ny arkanjely tamin’ny maty.

Kanefa Mikaela arkanjely, raha niady tamin'ny devoly izy ka nifanditra ny amin'ny fatin'i Mosesy, dia tsy sahy hiampanga azy amin'ny teny fanaratsiana, fa hoy izy: Hananatra anao anie ny Tompo. Joda 1:9.

Mikaela, ilay Andriana sy Arkanjely, no Ilay tonga ka nanampy an'i Gabriela tao amin'ny toko fahafolon'ny bokin'i Daniela, ary ny feony no miantso ny lehilahy sy ny vehivavy ho amin'ny fiainana.

Fa ny Tompo tenany no hidina avy any an-danitra amin'ny antso mafy, amin'ny feon'ny arkanjely, ary amin'ny trompetran'Andriamanitra; ary ny maty ao amin'i Kristy no hitsangana aloha. 1 Tesaloniana 4:16.

Ny fikasihana telo an'i Daniela dia maneho ny fifindran'ny hetsika laodikianina an'ny anjely fahatelo ho amin'ny hetsika filadelfianina an'ny anjely fahatelo; ary ao amin'ny Daniela toko faha-10, ilay fahitana izay manatanteraka ny fifindrana avy amin'ny sarin'i Laodikia ho amin'ny sarin'i Filadelfia dia asehon'ny tantara ara-paminaniana voasolo tena ao amin'ny toko faha-11. Izany fahitana izany dia asehon'i Ezekiela ho fahitan'ny finoana silamo momba ny loza fahatelo. Tamin'ny taona 2014, Rosia no nanomboka ny ady ankolaka faharoa. Tamin'ny taona 2015, ilay filoha manankarena indrindra dia nanomboka ny ezaka nataony ho tonga filoha fahenina.

Tamin'ny taona 2020, io filoha io, izay naneho ny tandroka Repoblikana, dia novonoin'ily bibidia tsy mino an'Andriamanitra “woke” avy amin'ny lavaka tsy hita noanoa, ary tamin'io taona io ihany dia novonoina koa ny tandroka Protestanta Laodiseana. Tamin'ny taona 2023, dia samy velona indray ireo tandroka roa ireo, samy nanomboka ny fifindrany ho amin'ily fahavalo izay avy amin'ny fito. Ny iray nifindra ho amin'ny sarin'ily bibidia eo amin'ny lafiny politika, raha ampiraisina ao Etazonia ny Fiangonana sy ny Fanjakana; ary ny tandroka iray hafa kosa nifindra avy amin'ny sarin'i Laodisea ho amin'ny sarin'i Kristy. Samy hasandratra izy roa amin'ily lalàn'ny Alahady izay ho avy tsy ho ela. Ny iray dia ho tonga “Aleksandra Lehibe”, ilay mpanjaka lehibe indrindra amin'ireo mpanjaka folo izay manolotra ny fanjakany fahafito ho an'ily vehivavy janga avy any Roma, ary ny iray hafa hasandratra ho faneva.

Ny fahitana izay miteraka ireo fiovana roa ireo dia ny tantara miseho eo anelanelan'ny 11 Septambra 2001 sy ny lalàn'ny Alahady. Ny andininy faha-11 ao amin'ny Daniela toko faha-11 dia voafaritra manokana ao anatin'ily toe-javatra hoe: raha tsy hino ianareo, dia tsy haorina.

Hohamafisinay ity fianarana ity isika ao amin'ny lahatsoratra manaraka.

“Ny fitsipiky ny Baiboly no tokony ho tari-dalana amin'ny fiainana andavanandro. Ny hazo fijalian'i Kristy no tokony ho lohahevitra, mampiseho ireo lesona izay tsy maintsy ianarantsika sy ampiarintsika. Kristy dia tsy maintsy ampidirina ao amin'ny fianarana rehetra, mba hahafahan'ny mpianatra misotro lalina ny fahalalana an'Andriamanitra ka hisolo tena Azy amin'ny toetra. Ny fahatsarany no tokony ho fianarantsika, na amin'izao fotoana izao na mandritra ny mandrakizay. Ny tenin'Andriamanitra, izay nambaran'i Kristy tao amin'ny Testamenta Taloha sy Testamenta Vaovao, no mofo avy any an-danitra; nefa ny ankamaroan'izay antsoina hoe siansa dia tahaka ny sakafo noforonin'olombelona, sakafo voaharo ka simba; tsy ilay mana marina izany.”

Ao amin'ny tenin'Andriamanitra no ahitana fahendrena tsy azo iadian-kevitra, tsy mety ritra—fahendrena izay tsy nipoitra avy amin'ny saina voafetra, fa avy amin'ny saina tsy manam-petra. Nefa maro amin'izay nambaran'Andriamanitra tao amin'ny Teniny no maizina amin'ny olona, satria ny firavaka sarobidin'ny fahamarinana dia nalevina eo ambanin'ny fako avy amin'ny fahendren'olombelona sy ny lovantsofina. Amin'ny maro dia mbola miafina ny haren'ny Teny, satria tsy notadiavina tamin'ny faharetana mafana fo izany mandra-pahatakarana ireo fitsipika volamena. Tsy maintsy dinihina sy karohina ny Teny mba hanadiovana sy hanomanana izay mandray azy ho tonga mpikambana amin'ny ankohonan'ny mpanjaka, zanaky ny Mpanjakan'ny lanitra.

Ny fianarana ny Tenin'Andriamanitra no tokony hisolo ny fianarana ireo boky izay nitarika ny saina ho amin'ny mistisisma ka nanalavitra azy tamin'ny fahamarinana. Ireo foto-kevitra velona ao aminy, voatenona ao anatin'ny fiainantsika, no ho fiarovantsika amin'ny fizahan-toetra sy ny fakam-panahy; ny fampianarana avy amin'Andriamanitra ao aminy no hany lalana mankany amin'ny fahombiazana. Rehefa tonga amin'ny fanahy tsirairay ny fitsapana, dia hisy ny fihemorana amin'ny finoana. Ny sasany dia hiseho ho mpamadika, sahisahy foana, miavonavona, ary matoky tena loatra, ka hiala amin'ny fahamarinana, ka hahapotika ny finoana. Nahoana? Satria tsy niaina “araka ny teny rehetra izay aloaky ny vavan'Andriamanitra” izy. Tsy nihady lalina izy ka tsy nanorina tsara ny fanorenany.

“Rehefa entina eo amin'izy ireo ny tenin'ny Tompo amin'ny alalan'ireo iraka nofidiny, dia mimonomonona izy ary mihevitra fa natao tery loatra ny lalana. Ao amin'ny toko fahenina amin'i Jaona dia mamaky momba ny sasany isika izay noheverina ho mpianatr'i Kristy, nefa rehefa naseho taminy ny fahamarinana mazava, dia tsy sitrany izany ka tsy niara-nandeha taminy intsony izy. Toy izany koa no hialan'ireto mpianatra ety ivelany ireto amin'i Kristy.” Testimonies, boky faha-6, 132.